

4. neděle adventní rok B (2023)

1. čtení - 2 Sam 7,1-5.8b-12.14.16

Království Davidovo potrvá před Hospodinem navěky.

Čtení z druhé knihy Samuelovy.

Když se usadil král David ve svém paláci a Hospodin mu popřál pokoj od všech okolních nepřátel, pravil král proroku Nátanovi: "Podívej se, já bydlím v domě z cedrů, zatímco Boží archa přebývá uprostřed stanových pláten." Nátan odpověděl králi: "Jdi a splň všechny záměry, které máš v srdci, vždyť Hospodin je s tebou!" Ale v oné noci ozvalo se Hospodinovo slovo k Nátanovi: "Jdi a řekni mému služebníku Davidovi: Tak praví Hospodin: Ty mi chceš vystavět dům, kde bych bydlel? Já jsem tě vzal z pastviny od ovcí, abys byl vládcem nad mým izraelským lidem, a byl jsem s tebou ve všem, cos podnikal, vyhubil jsem před tebou všechny tvé nepřátele. Zjednám ti veliké jméno, jaké mají ti největší na zemi. Určím svému izraelskému lidu místo, zasadím ho tam a bude tam bydlet. Nebude se už děsit a lidé oddaní zločinu se neodváží ho sužovat jako dříve, v dobách, kdy jsem ustanovil nad svým izraelským lidem soudce. Popřeji mu pokoj ode všech jeho nepřátel. Hospodin ti oznamuje, že vystaví dům tobě. Až se naplní tvé dny a uložíš se ke svým otcům, vzbudím po tobě potomstvo, které vzejde z tvých útrob, a upevním jeho království. Já mu budu otcem a on mi bude synem. Tvůj dům a tvé království potrvá přede mnou navěky, tvůj trůn bude pevný navždy."

Mezízpěv - Žl 89,2-3.4-5.27+29

Odp: Navěky chci zpívat o Hospodinových milostech.

Navěky chci zpívat o Hospodinových milostech,
po všechna pokolení hlásat svými ústy tvou věrnost.

Řekl jsi totiž: "Navěky je založena milost."

Na nebi jsi upevnil svou věrnost.

Smlouvu jsem sjednal se svým vyvoleným,
přísahal jsem Davidovi, svému služebníku:
Navěky zajistím tvůj rod
a tvůj trůn zbuduji na všechna pokolení.

On mě bude vzývat: Ty jsi můj otec,
můj Bůh a skála mé spásy.
Navěky mu zachovám svou milost,
má smlouva s ním platit nepřestane.

2. čtení - Řím 16,25-27

Tajemství, které bylo skryté od věčných časů, je dnes zřejmé.

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Římanům.

(Bratři!) Bůh vás může utvrdit, (abyste žili) podle evangelia, jak jsem vám ho hlásal, a podle kázání o Ježíši Kristu. Bylo vám zjeveno toto tajemství, které bylo skryté od věčných časů, ale dnes je zřejmé předpověďmi Písma na příkaz věčného Boha a oznámeno všem národům, aby ho vírou poslušně přijaly. A proto Bohu, který jediný je moudrý, bud' skrze Ježíše Krista sláva na věčné věky. Amen.

Zpěv před evangeliem - Lk 1,38

Aleluja. Jsem služebnice Páně: at' se mi stane podle tvého slova. Aleluja.

Evangelium - Lk 1,26-38

Počneš a porodíš syna.

Slova svatého evangelia podle Lukáše.

Anděl Gabriel byl poslán od Boha do galilejského města, které se jmenuje Nazaret, k panně zasnoubené s mužem jménem Josef z Davidova rodu a ta panna se jmenovala Maria. Anděl k ní vešel a řekl: "Bud' zdráva, milostiplná! Pán s tebou!" Když to slyšela, ulekla se a uvažovala, co má ten pozdrav znamenat. Anděl jí řekl: "Neboj se, Maria, nebot' jsi našla milost u Boha. Počneš a porodíš syna a dás mu jméno Ježíš. Bude veliký a bude nazván Synem Nejvyššího. Pán Bůh mu dá trůn jeho předka Davida, bude kralovat nad Jakubovým rodem navěky a jeho království nebude mít konce." Maria řekla andělovi: "Jak se to stane? Vždyť muže nepoznávám." Anděl jí odpověděl: "Duch Svatý sestoupí na tebe a moc Nejvyššího tě zastíní. Proto také dítě bude nazváno svaté, Syn Boží. I tvoje příbuzná Alžběta počala ve svém stáří syna a je už v šestém měsíci, ačkoliv byla považována za neplodnou. Vždyť u Boha není nic nemožného." Maria řekla: "Jsem služebnice Páně; at' se mi stane podle tvého slova." A anděl od ní odešel.

Homilie

Dnes, čtvrtou adventní neděli, zapalujeme poslední svíčku na věnci. Denního světla stále ubývá. Dnes v noci svatá liturgie přinese zprávu o narození Světla světa – Ježíše Krista. Do Vánoc nás dělí už jen pár hodin. Měli jsme čas se připravit! Kéž bychom měli čas připravit si svá srdce! "Zvedněte své brány a své výšina; necht' vejde věčný král, král slávy!" (Roráty). Tento Věčný Král je „Ježíš Kristus – tentýž včera, dnes i vždycky“ (Židům 13:8), Ten, který je Světlem národů (Lumen gentium). Ti, kteří se ještě neúčastní tohoto Světla, kteří jsou stále pod jhem zákona, jsou dětmi otroctví. Církevní otcové učí, že jak knížata, tak patriarchové, at' už biskupové nebo kněží, vládci nebo služebníci, laici nebo řeholníci, všichni stejně zůstávají v temnotě a jednají v temnotě, pokud nejsou ochotni činit pokání. Pokání je brána, která vede z říše temnoty do říše světla. Ti, kteří ještě nejsou ve světle, nevstoupili do brány pokání.

Ani David, ani Šalomoun nebyli dost hodni postavit Hospodinu chrám. Byla to Maria, která se poprvé stala chrámem, ve kterém Bůh plně přebýval. Tím, že se dobrovolně zřekla všeho, co bylo vlastní její povaze, si plně uvědomila sama sebe v milosti, kterou přijala skrze své „Ano“. Nepotřebovala pokání, protože byla nevinná. Oblékla tedy pokoru, jakoby „vyšší stupeň pokání“. Pokání je pokořením před Bohem souvisejícím s lidskou slabostí, křehkostí, hříchem, zatímco pokora je „nesobecké“ ponížení, způsobené pouze láskou...

Co je velikosti té, kterou jsi, ó Bože, vyvolil, aby byla Matkou Tvého Syna! Tvoje vlastní volba? Její odpověď? Její

důvěra? Tajemství lásky jejího srdce? Jak napodobit tu Pokornou Služebnici? Jak můžu Tě poznat, Bože? Jak Tě, Bože, důstojně přijmout? Všudypřítomný, a přesto tak vyhledávan! Všemocný, a přesto tak bezbranný. Tak milující, a přesto stále nemilovaný... Ježíši, tichý a pokorný srdcem! Udělej mé srdce podle svého srdce! Maria, služebnice Páně! At' se mi stane podle Božího slova! At' je Tvoje „Ano“ také moje. Amen.